

необхідно враховувати особливості відтворення пародонтиту, які полягають у термінах виникнення основних клінічних проявів захворювання у тварин, а також ступеня вираженості основних компонентів дистрофічно-запального процесу в пародонті.

Метою даного дослідження було вивчення морфологічних змін в судинах мікроциркуляторного русла ясен щурів при експериментальному пародонтиті, змодельованому хлористим амонієм, за умов метаболічного ацидозу, спричиненого гіпоксією та при його метаболічній корекції.

Дослідження проводили на 18 білих безпородних щурах-самцях віком 2-4 місяці, розділених на 3 групи, у кожній – по 6 тварин. Контрольна група – інтактні щури перебували на стандартному раціоні віварію. I група – дослідна, для моделювання пародонтиту тваринам вводили рет/ос розчин амонію хлориду – 0,04% протягом 30 діб в дозі 0,4 мг/1 кг маси тіла. II група – дослідним тваринам з експериментальним пародонтитом, вводили внутрішньом'язево розчин 5% мельдонію дигідрату: 0,25 мг/ на кг маси тіла з 15 по 30 добу включно. Після виведення тварин з експерименту під тіопенталовим наркозом, робили забір крові і біоптату ясен, виділяли блоки нижніх щелеп із зубами у всіх групах. Тканини ясен фіксували впродовж 48 годин у 10% розчині нейтрального забуференого формаліну, після чого проводили зневоднення у висхідній батареї спиртів та заливку парафіном. Парафінові зрізи завтовшки 5 мкм забарвлювали гематоксином і еозином за методикою Г.А.Меркулова (1969).

Вибрана нами модель пародонтиту відтворює мікроциркуляторні розлади та явища метабо-

лічного ацидозу, що коригувалися метаболічним цитопротектором мельдонію дигідратом.

Під час гістологічних досліджень ясен нижньої щелепи щурів контрольної групи судини більшого калібру були розміщені в глибині сполучнотканинного пласта, а більш дрібні – субепітеліально, без змін в судинних стінках. Натомість в препаратах щурів I групи були помітними значні морфологічні зміни структури м'яких тканин пародонту, зокрема – судин мікроциркуляторного русла. Моделювання метаболічного ацидозу спричинило виникнення гіпоксії, і, як наслідок, появи гіперемії і набряку в міжзубних сосочках та маргінальних яснах, характерні для генералізованого пародонтиту. Зростання інтенсивності ПОЛ при зниженні надійності антиоксидантної системи у крові та яснах експериментальних тварин свідчить про розвиток оксидативного стресу під впливом незбалансованого харчування.

Водночас при дослідженні препаратів тварин II групи спостерігали відсутність внутрішньоepітеліальних судин, а цілісність базальної мембрани була збережена. В субепітеліальній сполучній тканині спостерігалися множинні вогнища замісного склерозу з незначною кількістю судин без виражених змін судинної стінки, ознаки дезорганізації та васкуліту відсутні. Морфологічно підтверджено незначні запальні зміни з переважанням репаративних процесів у тварин II групи при застосуванні препарату метаболічного типу дії з антигіпоксичним ефектом мельдонію дигідрату. Таким чином, результати морфологічних досліджень вказують на позитивну роль мельдонію дигідрату, застосованого для корекції метаболічного ацидозу, у відновленні ушкоджених судин мікроциркуляторного русла ясен щурів.

УДК: 616.345.566-344.52:616.567-957.345-02
© Кравчук А.Н., 2011

МАКРОСТРУКТУРА СЕМЕННЫХ ПУЗЫРЬКОВ ПОЛОВОЗРЕЛЫХ КРЫС Кравчук А.Н.

ГУ «Ауганский государственный медицинский университет»

Визуальное изучение макроструктуры и топографии семенных пузырьков половозрелых крыс показало следующее: органы представляют собой вытянутые, уплощенные в передне-заднем направлении, мешковидные образования, которые располагаются над коагуляционными долями предстательной железы животных, в общей с ними фасциальной оболочке. Их наружная поверхность неровная и характеризуется отчетливой бугристостью. В месте впадения в семявыбрасывающий проток, т.е. в устье, семенные пузырьки суживаются, а в верхней части (у основания), напротив, заметно расширяются. При анатомическом препарировании, установлено, что семенные пузырьки представляют собой

систему соединённых между собой трубок. Одна из этих трубок образует главный проток, а остальные, ответвляющиеся от него, являются боковыми протоками, или дивертикулами. Трубка, образующая главный проток семенного пузырька, формирует изгибы и оказывается сложенной в виде петель. Петли в местах соприкосновения спаяны соединительной тканью. Изгибы главного протока и дивертикулы, выступающие на поверхность семенных пузырьков, определяют бугристый рельеф их наружной поверхности. При рассечении соединительной ткани и распрямлении главного протока семенной пузырёк приобретает вид трубки.